

TRETIA KAPITOLA

Čierny diamant

Príchod dvoch sibírskych tigrov na Chrenovský majetok bola veľká udalosť a všetko služobníctvo vyšlo na trávnik, aby privítalo nových členov zverinca grófa Orlova.

Anna stála vedľa Kate, keď tigre priviezli v oceľových prepravkách na voze ťahanom ôsmimi koňmi. Tigre boli trikrát väčšie ako amurské leopardy, desivo vystrkovali pazúry na zhromaždený dav a vrčali, až mladšie slúžky od strachu vykriekli a rozutekali sa po trávniku. Aj sluhovia zmätene ustúpili od prepraviek. Len Vasilij zachoval pokoj a prešiel popri vrčiacich šelmách, aby odstrojil kone.

Kone boli vychudnuté a unavené po dlhej ceste.

„Chúďatá,“ Vasilij neveriacky pokrútil hlavou. „Muselo byť hrozné stále počúvať rev tigrov za kopytami, nehľadiac na to, ako rýchlo bežali. Isto im z toho bolo na zošalenie.“

„No budú v poriadku, však?“ opýtala sa Anna.

Vasilij sa tváril vážnejšie ako inokedy. „Urobím pre ne, čo bude v mojich silách, slečna Anna.“ To bolo všetko, čo povedal. Kým viedol zoslabnuté kone do stajní, nevoľníci rozmýšľali, ako vyložiť tigre tak, aby nemuseli byť v ich blízkosti. Napokon sa rozhodli použiť drevené tyče a prevliecť ich cez mreže, aby ich muži mohli nadvihnúť a odniesť. Tak preniesli oceľové klietky k zlatým a premiestnili tigre do nového domova. Do zlatého väzenia im už nachystali mäso a tak lákali tigre z jednej klietky do druhej.

Keby bol gróf Orlov na Chrenovskom majetku, možno by prikázal, aby tigre nechali v paláci napriek obavám, že by sa vrhli na ľudí. No našťastie cárovná poslala svojho admirála na Čierne more, aby tam porazil tureckú flotilu, a kým sa gróf nevráti, tigre mali zostať v zlatej klietke na trávniku.

Hoci boli tigre za zlatými mrežami, nevoľníci sa ich aj tak báli. Keď prišiel čas kŕmenia, odmietali pristúpiť bližšie a namiesto toho im kosti hádzali radšej